

21
Bl. 89

I. F. M.

ANNVM OCTOGESIMVM,

VITAE

MISERII ATQVE LABORIBVS

SVPERATIS,

FELICITER EXACTVM,

PARENTI OPTIMO,

VIRO

NOBILISSIMO, AMPLISSIMO, ET PRAECELLENTISSIMO,

DOMINO

DOMINO

**M. GEORGIO
MICHAELIS,**

FACVLTATIS PHILOSOPHICAE, IN ILLVSTRI

PROPTER ALBIM ACADEMIA

ASSESSORI GRAVISSIMO,

FESTO GEORGI, A. O. R. d. 1700.

OMNI OBSERVANTIA ATQVE PIETATE GRATVLATVR,

FILIVS

IN ALMA SALANA DEGENS.

M. IO. FRIDERICVS MICHAELIS.

VITTEME SAXO.

I E N A E

LITERIS VVERTHERIANIS.

Qui multos numerare dies in turbine mundi
Possunt, his certe fata benigna favent.
Hac, bene transactæ, voluit concedere, vitæ,
Præmia, supremi Numinis alma manus,
Id sacra fat claris verbis oracula monstrant,
Et facile rerum prompta magistra docet.
Sic DEVS, electo populo, sua dicta tenenti,
Annos promittit, *Mosè* notante, graves.
Officium superis dandum, cultumque parentum,
Hoc ornare modo gratia dia solet.
Hinc pœnam reputat *Davidæ*, regius ille
Vates, si juvenis surripiatur homo.
Utque sibi medium vitæ superare liceret,
Anxius exoptat, corde ferente preces.
Hiskias, Dominum coluit qui pectore toto,
Affixus lecto, percipit hæcce bona.
Ter quinos vitæ, quos non speraverat, annos,
Felix ac vegetus nunc numerare valet.
Eventit id servò, cujus non sufficit acta
Centurio verbis concelebrare suis.
Ex morbo diro, sic Servatore jubente,
Incolumis subito languida membra levat.
At quem peccatis *Achabi* perfida proles
Commovet Numen, ficitiumque roget:
Cogitur ante diem, nullo medicamine durum
Depellente malum, mortis adire domum.
Hinc igitur pietas certo sua quemque coronat,
Et pœnas secum crimina prava trahunt.
Id tamen admittit, grandis, discriminis, ætas,
Nunc ea quod faustus, nunc miserosque beet.
Illud si fiat, vix res miranda videret,
Hoc vero nobis multa notanda dabit.
Quid mirum, valida puppis munita carina
Integra si tandem littora tuta petat:
Sed quando labens, variis agitata procellis,
Ingressitur portum diruta pene ratis:
Tunc eadem demum plaudens expandere vela
Iure potest, vestes devovet atque Diis.
Haud *Ludovici* annos vnquam mirabitur orbis,
Cui nomen magni Gallia vasta dedit.
Ast quum perraro, fulcantibus arva, Meander,
Exemplo, vitæ plurima lustra ferat:
Id merito quisquam suspensa mente stupescens
Suspicit, ac curam colligit inde DEI.
En VENERANDE SENEX, huic TV, PATER OPTIME, class,
Tot vexate malis, annumerandus eris.
Quem lætus superas, est OCTOGESIMVS ANNVS,
Aspera quo duxit TE via strata rubis.
Nunc TE res miseræ, nunc opprèssere labores,
Turbida fortunas dispulit aura tuas.
Ærumnas inter TIBI tot superanda pericla,
A prima, ætatis, luce, ruentis, erant.

Principium fecit patriæ dulciffima fedes,
Fatales caſus Hungaræ terra dolens.
Hanc tum vaſtabat gentis feviſſimus hoſtis,
A Chriſto, ſummo quæ dux nomen habet.
Hinc, ne mors eſſet vel ſervitus arcta timenda,
Et fuga ſuppeticas tunc TIBI ſæpe tulit.
Mox concendebas prærupta cacumina rupis,
Quo ſic celatus, tutus ab hoſte fores.
Mox TIBI ſolamen loca terræ clauſa dederunt,
Dum fuit afflicti grata caverna quies.
Hæc inſiſtebat vaſtator publicus armis,
Cui clam jungebat facta cruenta latro.
Quæ, proficiſcentis, magnum, ſclerata caterva
Incuſſit cordi, nocte dieque, metum.
Cetera dum triſtis TIBI quæ ſubeunda recordor,
Horreo languetſcens, occupat offa tremor.
Quid quæſo vitæ reſtabat? fluminis atri
Quum tegeter laſium terra vorago caput.
Eſſiſſeſ animam certe, ni protinus, unde
Gurgite concluſo, cimba tuliffet opem.
Nec tamen hic grefſus fixit fortuna, ſed ipſi
Menti clam poſuit retia laxa doli.
Ingenium cultum, quo TE natura ſecundum
Præſtitit, incepit raſa notare cohors.
Vtque ſuis rebus ſerviret, tota ſtudebat,
TE, verbis, factis, conciliare ſibi.
Otia nunc, victum, nunc extollebat honores,
Inſula quos junctos, atque ecullus habet.
Nec de ſucceſſu dubium felice movebat,
Conſilii fuerat certa ſtatuta dies.
Hæc ignorabas; ſed TE generoſa monebant
Pocula, queis madidus rem retegebat herus.
Conſeſſum fraudes, nivium candore micante,
Vitabas, corpus præripiente traha.
Hungaræ tot peperit mala quæ Germanica terra
Auxit, funeſtas addidit atque minas.
Non mihi ſufficeret tempus ſi tangere cuncta
Optarem, retrahit copia magna manum.
Decerpam ſaltem præperans ex omnibus unum,
Quod novi membris imminuiſſe tuis.
Nonne tremens ædes repetabas, enſe nefando
Inſidias capiti forte ſtruente graves?
Vno tota ſalus oculi pendeſcit ab icu,
Perniciem tantam reſpiciendo caves.
Sic igitur, TIBI quæ triſtis fortuna pericla
Impoſuit, mitto: damnaque mœſta colo.
Hæc inter dubio certe procul eminet illud,
Conſtanter vitam quod comitatur onus.
Scilicet inſignis patriæ jactura bonorum,
Quam vere juſtam dicere nemo poteſt,
Eripuere domos TIBI tunc fundos & agellos,
Quicquid conceſſit gratia ſumma DEI.
Hinc triſtis quondam linguebas dulcicia ruræ,
Quæ tantum cordi gratâ fuerè tuo.
Exutum cunctis excepit pulchra *Budorgis*,
Cui ſors & caſus junxit acerba ſuos.
Paucos, quos rulas, nummos, hic abſtulit hoſtis,
Quo ſincera fides ſcanderet alta poli.
Hæc tamen officio lauto pentare ſtudebas,
Quod *macer* ac timidus veritè honoris amor.
Nec torus adjecit gazas, æqualia namque,
Quam veneror, GENETRIX OPTIMA, fata dolet.

Damnâ & morbi tandem accessere, vigorque
 Corporis insignis decidit ante diem.
 In primis ingens vexavit lumina languor,
 Quæ mala sunt pariter dura ferenda mihi,
 Id non obstabat, paupertas magna, labore
 Haud interrupto, rite levanda fuit.
 Sapius insomnes fuetum TIBI ducere noctes,
 Desessum poterat vix recreare quies.
 Suntque Viri testes scriptis ac arte celebres,
 A TE formati, quos tacuisse iuvat.
 Rem non obscure vestigia docta loquuntur,
 Artificem studium namque probare solet.
 Mitto, conspiciunt lucem que carmina comta,
 Ut *Naso* versus nectere natus eras.
 Cetera sunt potius calamo fugiente notanda
 Quis nomen clarum crevit in orbe tuum,
 Olim Parnassi, jam TE, POMARIUS amplius,
 Excelli, docuit scandere summa iuga.
 Nec mentem timor invasit, certamine duro
 Hostem vincebas, cantica læta canens,
 Sic quoque *Calpurni* magna virtute sequaces
 Terrebas, verbo rela ferente DEI.
 Umbra cingebat TE tum FABRICIVS, ille
 Milleus hæreson, quem sua scripta probant,
 Mox *Tutenberga*, sistens *araria cantu*,
 Pandebas vires ingeniumque bonum.
 Quoue modo *sancti nummi sine rite locandi*?
 Montrabas, docta rem moderante manu.
 Porro quærebas: *humanum num DEVS ipse,*
Divinum capiat iureque nomen homo,
 Tandem grandævus natum pugnare docebas,
 TV fortis *Præfex*, Dux & agonis eras.
 Ea, VENERANDE PARENIS, felix mihi nonne vocandus?
 Qui poteras vite vincere monstra tua.
 Dignus es, ex multis, hinc, ut constante fruaris,
 Confectus fati, prosperitate senex.
 Palladio cinctum funesta pericula linquant,
 Tempore, quod restat, cuncta quietus agas.
 Quæ TE vexarunt huc dum, jam damna recedant,
 Et sua quæque dies emolumenta trahat.
 Vires, quas morbi quondam rapere maligni,
 Viribus exuto restituatve DEVS.
 Sic rude donatus calido sudore laborum
 Absterfo, florens omnia grata colas.
 Accedat faustis gradibus CENTESIMVS ANNVS,
 Plausibus exceptus, quo Iubilæa canas.
 Annosus tandem nitido splendore coruscus,
 Incolumis cæli limina ruta petas.
 Annuat ut Numen votis, suspiria fundo,
 Nec de successu fluctuo corde meo.
 TV tamen & *nati*, cordatus, *proveh* fortem,
 Consiliis, factis, sis memor usque mei
 Ignitis precibus me summo sistere nunquam
 Define *Statori*: filius hæcce petit.

Ung VI 4

(x 2743293)

U 17
U 18

I. F. M.
ANNVM OCTOGESIMVM,

VITAE
MISERIIIS ATQVE LABORIBVS
SVPERATIS,
FELICITER EXACTVM,
PARENTI OPTIMO,

VIRO
NOBILISSIMO, AMPLISSIMO, ET PRAECELENTISSIMO,
DOMINO

DOMINO
M. GEORGIO
MICHAELIS,

FACVLTATIS PHILOSOPHICAE, IN ILLVSTRI
PROPTER ALBIM ACADEMIA
ASSESSORI GRAVISSIMO,
FESTO GEORGI, A. O. R. O. 15 CCXX.

OMNI OBSERVANTIA ATQVE PIETATE GRATVLATVR,
FILIVS
IN ALMA SALANA DEGENS,
M. IO. FRIDERICVS MICHAELIS,
VITTEMB. SAXO.

I E N A E
LITERIS VVERTHERIANIS,

precatus!
a vetat.

Kraut / P. L. C.
Dreßd. Coll. V.

avettua carmi-

oris & Philure.
ELIS Dabhm-

